

TEPLANSKÝ OBČASNÍK

Informátor obyvateľov Obce Trenčianska Teplá

September 2011 ■ Ročník 21 ■ Číslo 2 ■

■ www.trencianskatepla.sk ■

Obec Trenčianska Teplá a Farský úrad

Vás pri príležitosti

500 rokov vytvorenia farnosti

požívajú na spomienkovú slávnosť a výstavu

23. september 2011 /piatok/

o 18,00 hod. slávnostná svätá omša

v miestnom kostole celebrovaná

biskupom Mons. Viliamom Judákom

/Spev Zbor učiteľov Slovenska/

25. september 2011 /nedeľa/

o 7,30 hod. a 10,30 hod. slávnostné
sväté omše v miestnom kostole

celebrované kanonikom

Ladislavom Belasom

/spev GOLGOTA/

Výstava v požiarnej zbrojnici

➤ **25. september 2011 /nedeľa/**

9,00 hod. - 13,00 hod.

15,00 hod. - 17,00 hod.

➤ **26. a 27. september 2011 /pondelok, utorok/**

10,00 hod. - 12,00 hod.

15,00 hod. - 17,00 hod.

➤ **28. september 2011 /streda/**

15,00 hod. - 17,00 hod.

Leto končí a skláňa sa k jeseni.....

Letné dni, kedy si ľudia užívajú letné dovolenky a deti prázdniny sa pomaly končia a za krátko sa ukáže jeseň so svojou krásou. Najmä našim deťom začínajú školské povinnosti a prázdniny so svojím čarom a zážitkami zostanú už len spomienkou. Postupne sme sa takto prehupli do druhej polovice roka.

V jednom časopise autor hodnotil stav a vývoj v našich obciach s priliehajúcim nadpisom „Ako ďalej samospráva“? Na stav našich obcí a miest sú rôzne hodnotenia, rôzne pohľady. Myslím si, že objektívny je ten, ktorý hovorí o ľuďoch a vytvára podmienky pre ich spokojný život. Veď obec z tohto pohľadu, to je viac ako dvetisícpäťsto noriem, zákonov a nariadení, ktoré vo svojej samosprávnej činnosti zabezpečuje. Akosi často sa rôznymi cestami dostávajú úlohy na obce, ktoré sú síce zákonnou normou, ale keď štát na ich realizáciu nedá potrebné finančné prostriedky, je veľmi ťažko požadované úlohy zabezpečiť. Ale nesplňte zákon...

Určite vnímate stav samosprávy, ktorý je v médiách preferovaný skôr v negatívnom svetle. Viac ukazujú platy starostov, ako prácu na obciach a najmä to, čo robia pre občanov. Ukázať v televízii rómsku osadu, v ktorej si neplnia ani tie základné povinnosti obce a na základe tohto hodnotenia urobiť zákonnú normu pre obce mi pripadá veľmi zvláštne. Alebo takýto je trend?

Nie som tu prvý deň a akokoľvek hodnotím vzťah štát – obec, zdá sa mi to nielen ako presilovka v hokeji, ale každý rok nám berú z ľadu jedného hráča a chcú hrať rovnocennú partiu. Veď posúďte.

Zákon o sociálnych službách je diskriminačný pre obce. Ako sa obec má starať o prestarnutých a nevládnych občanov, keď jej štát dal povinnosti bez potrebných financií. Udržujem sedem opatrovateliek a Zariadenie opatrovateľskej služby. Dotujeme čím ďalej, tým viac zo „svojho“ tento stav. Mnohé obce siahli po likvidácii opatrovateľskej činnosti z dôvodov nedostatku finančných prostriedkov.

Školský zákon a normy k nemu je úžasný dokument, ktorý okrem iného hovorí o povinnosti zriaďovateľa, ktorým je obec, o podpore výchovne – vzdelávacieho procesu, obec zostavuje plán investícií pre školy, obec je povinná zabezpečiť pre školu materiálno – technické vybavenie, atď. Koľko je na Slovensku škôl, ktoré nebudú opravené, pretože nemali dostatočné „lakte“ a čo deti v nich. A obce si postavili školy? Nedal nám ich v

roku 2002 štát do vienka a starajte sa? Prečo to urobil? Koľko škôl má pomôcky pre výučbu? Koľko škôl má kvalifikovaný pedagogický zbor? Koľko obcí zápasí s existenciou školy, aby ich deti nemuseli dochádzať do susednej dediny? Nie je čas opýtať sa štátu, ako sa stará o deti a vyrastajúcu populáciu?

Materské školy štát prestal dotovať, zabezpečuje ich rozpočet obce. Počet detí nám narastá a čo ďalej? Nezoberieme deti do materskej školy? Prečo? Že obec nemá peniaze? A čo práca, o ktorú rodičia nechcú prísť. Zdvihneme poplatky, aby sme zaplatili učiteľov a materskej škole? A čo štát?

Keď Európa nevie čo ďalej, poukáže na problém rómov na Slovensku, keď štát nevie čo ďalej, poukáže na problémy samosprávy. Akí sú tí starostovia. Ani Eurofondy nečerpajú, a také sú dnes možnosti. Zabudli niektorí štátni úradníci pri tvorbe požadovaných podkladov, že je to nekonečná byrokracia a starostovia obcí nemajú dosah na koncepcnosť a efektívnosť realizácie projektov. Malé obce viac zápasia o preplatenie nákladov pri čerpaní z Eurofondov, ktoré štát drží i niekoľko mesiacov. A držať obci pol roka niekoľko tisíc eur je pre menšie obce skoro likvidačné.

Čo ďalej samospráva? Pomaly pripravujeme rok 2012. Do konca roka sme povinní urobiť trojročný rozpočet a definovať daňovú politiku. Štát sa chystá odobrať samospráve ďalšiu časť finančných prostriedkov ešte pre rok 2011. Tlačia na nás, aby sme zvyšovali miestne dane na rok 2012 tak, aby štát nemusel dať taký objem finančných prostriedkov vo forme podielových daní pre obce, ktoré z týchto prostriedkov žijú. A chystajú i ďalšie úpravy.

Čo ďalej samospráva? Stávajú sa z nás špekulanti, ako vyšpekulovať ďalšie roky. Ako ja chápem štát? Z môjho pohľadu predstavuje štát predovšetkým obec a mestá. Keď štát nedá peniaze obciam, neviem kde ich potom dáva. Vždy sme pracovali s tým, čo sme dostali, či sme dostali menej, alebo viac od štátu. Dnes mám pocit, že sa štát postupne zbavuje zodpovednosti za dôchodcov, za deti, za rozvoj spoločnosti. Presúva kompetencie neustále na obce a obmedzuje finančné prostriedky pre ich realizáciu. Prenáša bremeno zodpovednosti na občanov a valí na ich plecia viac, ako sú schopní ľudia uniesť. A chcú, aby sme to robili i na obciach a mestách. Dokedy?

Ing. Milan BEREC
starosta obce

SAMOSPRÁVA OBCE

- ❖ na rokovaniach OZ je zaradený bod „Interpelácia poslancov“, kde občania môžu prostredníctvom poslancov predniesť svoje požiadavky, aby občania nemuseli čakať až na koniec rokovania OZ. Tak sa môžu aj občania zapojiť do diania v obci.
- ❖ na rokovaní obecného zastupiteľstva zo dňa 24. 6. 2011 poslanci schválili platbu za poskytovanie veľkoobjemových kontajnerov pre občanov Trenčianskej Teplej na odvoz odpadu 1x do roka pre jednu domácnosť vo výške 150 €.

Humanitárna zbierka v našej obci

V dňoch 23. – 28. mája 2011 organizovala naša obec v spolupráci s Občianskym združením DIAKONIE BROUMOV humanitárnu zbierku ošatenia obuvi a bytového textilu. Poslaním tohto združenia je pomáhať ľuďom, ktorí sa z rôznych dôvodov ocitli v krízovej životnej situácii. Týmto ľuďom poskytujú sociálne služby, pracovné príležitosti, azylové ubytovanie a materiálnu činnosť.

Naši občania nezostali voči tejto zbierke ľahostajní a mnohí sa do nej zapojili. Do požiarnej zbrojnice prichádzali denne s plnými vrecami obnoseného šatstva a prebytočnými vecami z domácností.

V piatok 3. júna 2011 si zástupcovia Diakonie Broumov prišli vyzdvihnúť zbierku, ktorá zaplnila veľkú časť požiarnej zbrojnice. Vyzbierané množstvo vriec bolo potrebné naložiť do nákladného auta, čo bolo fyzicky náročné, ale nám sa to podarilo vo veľmi krátkom čase vďaka dobrovoľníkom z obce a obecným hasičom.

Vyzbieraný materiál roztriedia klienti azylových domov na nositeľné odevy, ktoré odovzdajú ľuďom, ktorí sa ocitli v núdzi, poškodený materiál odovzdajú na priemyselné spracovanie.

Ďakujeme všetkým občanom, ktorí sa do zbierky zapojili, organizátorom a dobrovoľníkom za bezproblémový priebeh akcie a samozrejme Diakonii za oslovenie a spoluprácu s našou obcou. Pomohli nám nielen uvoľniť miesto v našich skriňach, ale umožnili nám byť nápomocnými ľuďom v núdzi a podieľať sa na ochrane životného prostredia.

obecný úrad

Keď dozrieva raž

V tichu samoty, keď človek patrí celý sebe, často zabúdime do histórie.

Bolo leto a my sme sa vybrali na púť na Skalku. Vtedy neboli autá a ľudia putovali peši. Najlepšia cesta bola cez Opatovú. V tom čase gazdovia tu na políčkach pri Váhu začínali kosiť raž. Tu sme prebrodili Váh a boli sme hneď pri chátrajúcich ruinách kláštora, aby sme si uctili pamiatku našich slovenských svätcov Andreja Svorada a Benedikta.

Bolo tam mnoho ľudí, ktorí spevom vzdávali Bohu vďaka za život, rodinu i za úrodu. Nádhera rôznych krojov hovorila, že sú tu nielen ľudia z okolitých dedín, ale aj z ďaleka. Aj od nás tam bol veľmi početný sprievod. No najviac si spomínam na statočného gazdu Ondreja. Pre túto posvätnú chvíľu si zobral tú najkrajšiu vyšívanú košelu i lajblík, pretože ako hovoril ide vzdať úctu a pokloniť sa pamiatke svojho patróna svätého Ondreja.

V dejinách sa uvádza, že pustovník Svorad prišiel na Skalku okolo roku 1000. Možno pochádzal zo severu Slovenska, ktoré vtedy patrilo poľskému kniežatstvu Boleslavovi Chrabrému. Vstúpil do benediktínskeho kláštora na nitrianskom Zobore, kde prijal meno Andrej.

Tu na Skalke žil aj jeho žiak Benedikt, pôvodným menom Stojislav, ktorý pochádzal z okolia Trenčína. Zomrel mučeníckou smrťou. Obaja boli v roku 1083 vyhlásení za svätých a sú patrónmi nitrianskeho biskupstva.

V polovici 11. storočia benediktín a neskôr biskup Maurus pôvodom asi z Nitry napísal ich životopisy.

No zastavme sa ešte na chvíľu v Nitre, kde na majetku kniežata Pribinu v roku 828 bol postavený a vysvätený prvý kresťanský chrám na území Slovenska.

Pripomeňme si ešte aj to, že v roku 869 pápež Hadrian II. bulou „Sláva Bohu na výsostiach“ adresovanou Rasticovi, Svätoplukovi a Kocelovi potvrdil používať slovenský jazyk ako bohoslužobný. Popri gréčtine, latine a hebrejčine bol to štvrtý liturgický jazyk. A taktiež Metoda vysvätil za arcibiskupa.

Nitra je sídlom biskupa už od roku 880.

Ešte si pripomeňme, že pápež Štefan. v roku 885 poslal svojho legáta Dominika k Svätoplukovi, aby ho korunoval za kráľa a prijal jeho kráľovstvo pod ochranu sv. Petra.

Prečo zo Skalky som sa dostal až do Nitry? To ako keby som hovoril o slnečnom lúči poznania a nehovoril som o slnku, ktoré je jeho zdrojom. Predsa Zobor a starobylá Nitra ako v piesni je nazvaná „Ty slovenská mati“, bola tým miestom odkiaľ vychádzali ľudia, aby šírili slovo Božie po celej našej krajine. A odtiaľ prišli aj naši svätci Andrej Svorad a Benedikt mučeník. Aké krásne meno „Andrej“. Aj mnohí veľikáni nášho národa boli nositeľmi tohto mena. Spomeniem aspoň: Andrej Kmeť, Andrej Sládkovič, Andrej Hlinka a iní, ktorí svojim životom i dielom stali sa žiariacimi hviezdami na našom slovenskom nebi.

Nezabúdajme, že keď na poliach okolo Váhu dozrieva raž, odpradáva naši dedovia išli na Skalku, aby tak ako gazda Ondrej, poklonili sa našim svätcom a uctili si ich pamiatku, lebo sú ako patróni nitrianskeho biskupstva aj našimi.

Naša farnosť ako samostatná bola vytvorená v roku 1510.

Samo

Spomíname s hrdosťou

Chváliť nám treba slávnych mužov, otcov našich, tak ako nasledovali.

A medzi tých, ktorí niesli štafetu viery a cyrilometodského dedičstva nesporne patrí aj náš najdôstojnejší v blahej pamäti pán kanonik **Štefan Janega**.

Je práve päť rokov, keď odišiel do večnosti, odovzdal svoju dušu Stvoriteľovi v tichosti a v pokore tak jemu príznačnej.

A tu by sme sa chceli zamyslieť, čo pre nás, jeho farníkov a pre celú cirkev znamenal. Vieme ako sám Pán Ježiš povedal – **„Nie je prorok bez úcty, iba ak vo svojej otčine.“**

A čo už človek kňaz, nikdy nečaká odmenu. Tu na zemi je mestom, na návrší ho pozorujú, ohovárajú a jasné, že je trňom v oku. No je veľmi smutné, keď jeho vlastní ho zavrhnú a nespomenú si naňho.

A čo vlastne urobil pre cirkev? Čo pre diecézu? Čo pre kňazov? Bol vlastne „kolaborant“?!

Veľmi smutné, po piatich rokoch si nikto z našich hodnostárov naňho ani nespomenie. Aj tí najvyšší, ktorým pomáhal, nabádal k štúdiu, aby boli profesori, doktori aj za tých časov „Judášskeho groša“.

Boli to časy ťažké, či už pre obyčajných kňazov a tobož pre tých, ktorí boli v rôznych hodnostiach vo vedení sv. Cirkvi. Bojovali, pracovali a volili všetko pre dobro Cirkvi, národa a ľudu, aj keď museli robiť kompromisy.

Vďaka Vám pán doktor a Vám všetkým kňazom, sestričkám, rehoľníkom, vďaka, že i v tej ťažkej mašinérii komunizmu Cirkev na Slovensku obstála. Mnohí si myslia, že ste to robili pre „misu šošovice“, ale my vieme prečo to bolo tak. Zabudli mnohí, čo sú teraz hore, čo ste pre nich robili. Nastavovali vlastnú kožu za nich. **Keď oni neďakujú, ďakujeme my za nich, tí najposlednejší, vaše ovečky, ktoré ste toľko rokov viedli v trpezlivosti, pokore, tichosti a skromnosti Vám príznačnej.**

Boli to časy, aké boli. Ale my si teraz kladieme otázku. Teraz za tej slávnej demokracie a slobody, keď hierarcha sa nemusí obávať perzekúcií zo strany štátnych orgánov. Ktorý z nich pozdvihol svoj hlas, svoju autoritu na obranu blahej pamäti zosnulého p. biskupa Baláža, keď naňho zaútočili takí veľkí „vodcovia nášho národa“, ktorí zapadnú prachom do dejín ako úbožiaci?! Kto verejne obhájil biskupa a nemal sa čoho báť? Keď tu v dedine prívrženci nášho „vodcu“ nazývali p. biskupa zlodejom a to sú vraj „takzvaní katolíci“.

Ale vráťme sa späť, **vďaka Vám pán doktor, vďaka za všetko. A ďakujem za mnohých tých zabudnutých, tých, čo za tvrdých časov normalizácie spovedali, slúžili a zodierali sa pre Boží ľud v trpezlivosti, pokore, bez nadutosti a namyslenosti. Vďaka Vám zabudnutým (Pán Boh nezabúda).**

Vaši vďační farníci

*„Vkladajte pozitívne myšlienky
ako semená do úrodnej pôdy
svojho ducha a dočkáte sa veľkolepej úrody“*

**Pre Vás, čo nás poznáte,
poznali ste,
chcete poznať...**

**Špeciálna základná škola internátna
Praktická škola internátna
Trenčianska Teplá
1986 - 2011**

Pár slov z histórie školy...

Pomocná škola internátna (od r. 2000 špeciálna základná škola internátna) bola otvorená v septembri 1986 pre 30 žiakov so stredným stupňom mentálneho postihnutia. Prvé roky mala škola 8 ročníkov, neskôr 10. Po ich absolvovaní deti zostávali prevažne doma v starostlivosti rodičov, starých rodičov, alebo im rodičia zabezpečili umiestnenie v domovoch sociálnych služieb. Až v školskom roku 1998/1999 sme otvorili jednu triedu na overenie experimentu - učebné osnovy pre praktickú školu. Podarilo sa a od r. 2000 máme okrem špeciálnej základnej školy aj praktickú školu. Výuka v nej je trojročná, určená je pre dievčatá a chlapcov, menej zručných absolventov špeciálnej základnej školy vzdelávaných podľa variantu A a manuálne zručných absolventov špeciálnej základnej školy vzdelávaných podľa variantu B. Možnosť ďalšej prípravy žiakov na život v rodine, na sebaobsľuhu, praktické práce v domácnosti, na výkon práce v chránených pracoviskách sme privítali nielen my, zamestnanci špeciálnej školy, ale najmä rodičia. V praktickej škole sa zameriavame na rôzne profilujúce činnosti, napr. žiaci chodia na prax na skleníky do PD Flóra Trenčianska Teplá, kde sa učia pestovať rastliny,

kvety. Učia sa variť, piecť, starať sa o seba i druhých, atď. V roku 2005 sme vybudovali keramikú dielňu a výrobou keramiky sa zaoberajú nielen žiaci v praktickej škole, ale aj žiaci špeciálnej školy.

Dala som si otázku, čo ma prvé napadne, keď si poviem, že je za nami dvadsaťpäť rokov práce s postihnutými deťmi. Asi momenty, keď prišlo nové dieťa do školy a tiež, keď po rokoch odchádzalo do života. A úžasná spolupráca s rodičmi. Až na malé výnimky, vždy sme vedeli problémy vyriešiť, byť vzájomne ústretoví a tolerantní. Za tie roky som veľakrát počula od rodičov: „Našej dcére - synovi už nikdy nebude tak dobre ako mu bolo v Trenčianskej Teplej“. A deti, teraz už dospelí občania, spomínajú na nás, prídu nás pozrieť do školy, napíšu pozdrav, vidieť im na tvári radosť pri nečakaných stretnutiach. A vďaka technike, si môžu pripomenúť chvíle strávené v škole na videokazetách, DVD z kultúrnych programov. Mali sme niekoľko veľmi náročných a úspešných. Spomeniem naše benefičné koncerty v Trenčianskych Tepliciach, Dubnici nad Váhom, Novej Dubnici, Opatovej, Trenčíne. Z posledného obdobia muzikál „Nie si sám“, s ktorým sme vystúpili v KMC OS SR (Dom armády) v Trenčíne a tiež v Slovackom divadle v Uherskom Hradišti - ČR, pre deti okolitých špeciálnych škôl. Muzikál mal mimoriadny úspech.

V špeciálnej aj praktickej škole pracuje 23 zamestnancov. Predtým aj teraz sa každý z nich priamo i nepriamo zapojil a zapája do formovania osobnosti nám zverených detí, bez ohľadu akú pracovnú pozíciu zastáva. Všetci majú pekný, citlivý a láskavý vzťah k deťom. Sú medzi nami i takí, ktorí tento úprimný vzťah k deťom nadobudli až počas práce s nimi. Spomeniem kolegyňu, pani učiteľku, ktorú som poznala od jej detstva. Hľadala zamestnanie, ja som potrebovala učiteľku. Dohodli sme sa, že aspoň na rok ju zamestnám a takto si vzájomne vypomôžeme. Je pravda, že ten rok odpracovala, no k nemu pribudlo ďalších devätnásť. Práca s postihnutými deťmi ju zaujala, vyštudovala špeciálnu pedagogiku a je v práci úspešná a spokojná.

A mne zostáva len konštatovať, že je mi cťou riadiť kolektív ľudí, s ktorými si vzájomne rozumieme, vieme spoločne vyriešiť problémy a v centre našej pozornosti bolo, je a bude vždy dieťa - žiak, či už špeciálnej alebo praktickej školy.

PaedDr. Eva Tobolková
riaditeľka školy

Nočná škola

Tohtoročný tretí jún bol trochu iný, ako boli tie predošlé. Nie tým, že svietilo horúce slniečko a v diaľke sa na oblohe zháňali búrkové oblaky. Ani tým, že deti cupitali do školy a niektorým sa veľmi, ale veéééééééééémi nechcelo vstávať. Dokonca ani tým, že bol piatok. To sa niekedy stáva, väčšinou raz za štyri roky.

Výnimočný bol tým, že v ten deň deviataci pripravili pre všetkých žiakov školy od druhého ročníka zábavno – súťažné podujatie. Vlastne ani to by nebolo až také zvláštne. Veď to, že naši deviataci vedú pripraviť skvelý program už tento rok dokázali.

Ale to, že všetci účastníci tohto podujatia budú v škole nocovať, či skôr tráviť noc, to tu ešte nebolo. Podujatie malo totiž názov Nočná škola a deviataci si pre nás pripravili na noc naozaj bohatý program.

Nočnej škole predchádzali usilovné prípravy. Na nástenke pri vchode pozýval žiakov na akciu veľký farebný plagát. V školskom rozhlasе zaznela aj reklama. Všetci záujemcovia dostali prihlášky.

3.6. o 17:00 hod. to v škole, ktorá sa obvykle v piatok o tomto čase už chystá na spánok a víkendový oddych, už bzučalo ako v úli. Veď na nočnú školu sa prihlásilo okrem deviatakov viac ako 140 detí!

Po ubytovaní sa v triedach a zadelení do skupín sa všetci zišli v telocvični, kde sa začala prvá časť programu – odovzdávanie deviatackého žezla kráľom Denisom I. Udatným a kráľovnou Tatianou Spanilou následníkom trónu, ôsmakom Tomášovi I. Spravodlivému a Lenke Múdrej. Následníci podpísali listinu so sľubom a žiackym desatorom a prevzali symboly žiackeho života – knihu, loptu a kľúč od školy.

Po úvodnej časti nasledovala diskotéka so súťažami, pri ktorých sa deti zahrali o sladké odmeny.

Prekvapením bolo, keď sa v telocvični zrazu objavil kat v spoločnosti jeho kamarátky slečny Smrť.

Vraj si prišli pre toho učiteľa, ktorý nepodpíše sľub, že odchodu deviatakov nebude stáť v ceste.

To ste mali vidieť tú zábavu! Vojaci mali čo robiť, aby niektorých z nich vôbec dostihli, ale nakoniec sľub všetci, dokonca aj pani riaditeľka – hoci s prekríženými prstami (teda že to neplatí) podpísali, čo sa Smrťke vôbec nepáčilo – ani kat nemal čo robiť. Zato zábava to bola poriadna!

Po prestávke na občerstvenie program pokračoval tombolou, z ktorej si každý odniesol malý darček.

Po zotmení začala druhá časť programu – súťaž Pevnosť škola. Zmiešané družstvá zo všetkých ročníkov museli splniť desať často dobrodružných úloh, ako bola napr. pavúčia sieť, stretnutie so Smrťou, zmotanie Múmiiných obväzov či vylúštenie hádanky tajomnej Hlavy. V pivnici bolo väzenie pre zajatcov, ktorým sa nepodarilo v určenom čase splniť úlohu a ich družstvo ich mohlo vyslobodiť splnením niektorej z úloh v komnate odvahy. (Tí, ktorí tam boli, by vám vedeli rozprávať!)

Po skončení súťaže išli všetci okrem deviatakov – samozrejme – spať. Tí mladší unavené zaspali, starší sa aspoň tvárili... No nie nadlho – o tretej sa začala pre žiakov II. stupňa tretia časť programu – prehliadka strašidelnej nočnej školy. A to vám teda bolo – škola sa strašidlami len tak hemžila!

Po strašidelnom vyvrcholení programu tancom duchov sa program končil a všetci išli spať, tentoraz už naozaj.

Ráno ešte počas raňajok bola vyhodnotená súťaž a víťazným trom družstvám bola odovzdaná sladká odmena – torta.

Unavení, ale plní dojmov a zážitkov, kráčali všetci za slnečného rána domov. A určite ešte dlho budú rozprávať svojim kamarátom svoje zážitky.

Chceli by sme sa všetkým žiakom i pedagógom, ktorí sa podieľali na príprave Nočnej školy, poďakovať a všetci sa už tešíme na II. ročník Nočnej školy o rok.

Mgr. Mariana Schöňová
ZŠ Trenčianska Teplá

Naša základná škola

Naš školský časopis Školoviny vychádza už deviaty rok. Je bohatý na rôzne informácie. A čo sa v ňom píše? Ukážky z neho Vám dnes ponúkame. Celý časopis nájdete na našej stránke zstrencitepla.edupage.sk.

Čitateľský maratón

31. mája 2011 sa na celom Slovensku čítalo. V čase od 9,00 do 15,00 prebiehal pokus o prekonanie rekordu vo verejnom čítaní. Čítali hlavne deti a výsledkom ich snaženia je nový rekord

30 480 zapojených čítajúcich

Projekt vznikol s cieľom pritiahnúť k čítaniu viac detí a zároveň poukázať na význam literatúry pre detského čitateľa. Realizuje sa 6-hodinovým čitateľským maratónom, do ktorého sú zapojené deti z viacerých miest Slovenska. Krstnou mamou projektu je pani Oľga Feldeková.

Aj žiaci našej školy sa zapojili do tejto aktivity. Čítanie prebiehalo v školskej knižnici, kde za účasti pracovníčok obecnej knižnice čítalo spolu 112 žiakov I. aj II. stupňa.

Sme radi, že aj naša škola prispela k vytvoreniu nového slovenského rekordu!

Olympijský festival detí a mládeže Slovenska

Aj v tomto školskom roku sa na pôde našej školy konal už tradičný Olympijský festival detí a mládeže Slovenska.

Začal sa 1. júna 2011 o 8:00 hod. slávnostným otváracím ceremoniálom, počas ktorého bol zapálený symbolický olympijský oheň a súťažiaci zložili slávnostný sľub.

Súťažilo sa v troch kategóriách: Olympijské hviezdíčky (žiaci 1. a 2. ročníka), Olympijské nádeje (žiaci 3. a 4. ročníka) a Kalokagatia (žiaci 5. – 8. ročníka).

Súťažiaci v kategórii Olympijské hviezdíčky mohli súťažiť vo viacerých zaujímavých disciplínach ako napr. skákanie vo vreci, preskakovanie olympijských kruhov, slalom pomedzi kužeľ, Guliiverova stupaj, slalom na chodúľoch a pod.

Chlapci si tiež mohli zmerať svoje sily vo futbalovom turnaji a dievčatá vo vybíjanej. Žiaci vyšších ročníkov si mohli zasa vybrať z viacerých disciplín: behy, hod kriketovou loptičkou, skok do diaľky, gymnastika, hod basketbalovou loptou, ako aj futbalový turnaj, vybíjaná a penaltový festival.

Každá trieda riešila kolektívne aj vedomostný test o olympizme, úlohy z environmentálnej časti a tiež sa mohla zapojiť aj do výtvarnej časti festivalu. Pre tých, čo nešportovali bola pripravená diskotéka s hlavným dídžejom – p.riaditeľom ZUŠ, spojená s kultúrnym programom ZUŠ.

Do súťaží sa zapojili aj deti zo špeciálnej školy, ktoré boli v súťažiach veľmi úspešné.

Aj vďaka peknému počasiu a dobrej nálade sme všetci strávili krásny deň plný športu a zábavy.

Škola v prírode

V dňoch 6.6.-10.6.2011 sa konala Škola v prírode na Krahuliach, ktorej sa zúčastnilo 22 detí z 3.A a 3.B tried. Spolu s pani učiteľkou Mgr. L. Gancarčíkovou a Bc. S. Kadlecovou strávili krásny týždeň v prírode v presnom strede Európy. Prežili tu nádherné spoločné chvíle s množstvom nezabudnuteľných zážitkov.

Výlet do rozprávkovej dedinky

Dňa 6.6.2011 sa žiaci 5. ročníka vybrali spolu s p. uč. Mgr. M. Schöňovou, Mgr. O. Ščerbom a Mgr. P. Filínom na výlet do krásnej rozprávkovej dediny, nazvanej Habakuky na Donovaloch. Ani únavná cesta a nepriaznivé počasie im však nedokázalo pokaziť neopakovateľný zážitok z čarovnej atmosféry Dobšinského rozprávok. Okrem originálnej architektúry, vďaka ktorej sa ocitli uprostred diania rozprávok, mali možnosť vidieť aj tri rozprávkové predstavenia. Zaujímavosťou je, že v areáli Habakukov sa môže platiť iba originálnym platidlom, tzv. habakukom, ktorý si mnohí žiaci aj priniesli na pamiatku domov. Po výdatnom obede však počasie ukázalo svoju rozhnvanú tvár a prinútilo pedagógov (na veľkú radosť žiakov) zmeniť plán cesty a navštíviť aj Banskú Bystricu. V podvečer sa unavení, ale plní dojmov, vrátili domov.

V rámci OFDaM Slovenska sme sa zapojili aj do literárnej súťaže „Fair – play čestne súťažiť – čestne žiť“. Naša žiačka Magdaléna Vyhliďalová skončila v celoslovenskej súťaži na 2.mieste. A tu je jej práca:

ZAJAC NA OLYMPIÁDE...

Jedného krásneho snežného dňa sa starý medveď rozhodol, že zorganizuje v lese na lúke olympijské hry pre zvieratá. „Prečo by sme my nemohli mať svoju olympiádu?“ pýtal sa viacnemej sám seba. „Keď ju môžu mať ľudia, budeme ju mať aj my!“ Rozoslal teda pozvánky všetkým obyvateľom lesa a čakal na účastníkov na vopred dohodnutom mieste. Postupne v niekoľko-minútových intervaloch prichádzali rôzne zvieracie rodiny a zoraďovali sa pred medveďom a jeho ženou. Tá pociťovala prichádzajúcich a kontrolovala, či prišli všetci prihlásení. Keď sa už zdalo, že nikto nepríde, začala rad-razom čítať mená desiatok prítomných.

„...vlk je tu, líška je tu, zajac je tu, žaba je tu, slimák... slimák tu nie je?!“ pozrela sa nahnevane na medveďa. Ten sa len pousmial a povedal: „Pokož, žena moja! Zanesol som mu pozvánku tam, za tie tri stromy, tak sa hľadaj do večera objav.“ Medvedica vytriedila oči a zveskla: „A čo budeme dovtedy robiť?!“ „No, čo by sme robili...“ povedal medveď, „normálne začneme s olympiádou!“

Medveď teda začal rozprávať, aké disciplíny čakajú na súťažiacich. Medzi spomínanými sa objavili napríklad plávanie, hrabanie, beh na krátke a dlhé trate, šprint, skok a jazda na krokodíloch. A vo všetkých týchto disciplínach s rekordným náskokom vyhral zajac! Všetkým to bolo podozrivé, pretože vôbec nevedel plávať a na ostatné disciplíny bol príliš lenivý. Cez vodu však preplával rýchlejšie ako splašený úhor, až sa za ním robili vlny cunami. Diváci boli síce na jednej strane veľmi veľmi prekvapení, ale na druhej strane boli radi za sprchu, ktorú zajac vytvoril, pretože už pár dní nepršalo. Medveď teda, hoci nerád, musel zajacovi jeho víťazstvo uznať.

Ďalšou disciplínou bolo hrabanie, kde zajac opäť viedol s niekoľko metrov hlbokou vykopanou norou. To sa už ale aj medveďovi zdalo príliš podozrivé, a tak poslal inšpektorov v podobe niekoľkých myši a krtkov na kontrolu. Ani jedna skupina však žiadne nelegálne pomôcky, dokonca ani stopy po nich nenašla, preto sa medveď znova musel prekonať a uznať zajacovi víťazstvo. Behy na krátke a dlhé trate neboli pre zajaca extra veľkým problémom... Vlk sa totiž vrátil z obeda od červenej čiapočky, takže sa iba vliekol, líška sa prefíkane snažila dostať do cieľa toľkými skratkami, až zabľúdila v lese, žaba bola diskvalifikovaná kvôli vulgárnemu vyjadrovaniu počas súťaže a slimák sa až na konci pretekov konečne dostavil na štartovaciu čiaru. Tentokrát skutočne nebolo pochyb, že zajac vyhral pociťovo, ba až s prehľadom.

Nasledoval šprint. Trať bola okolo dvesto metrov s dvomi zákrutami. Tu sa už, ale medveď poistil a nasadil na zajaca špióna v podobe starej vrany. Tá si za sledovanie účtovala kus syra na desať metrov letu. Ale kde ho zohnať? Medveď premyšľal, až nakoniec musel poslať mačku na rabovačku k myšiam. Vrátila sa o pár minút, celá dohryzená a dopichaná, no bez syra. Ani sa jej pre istotu nepýtal, prečo vyzerá ako vyzerá, no mačke to nedalo a začala mu nadávať, aby nabudúce pozval na olympiádu aj ježka. Keďže nemohol súťažiť, celý nasrdený sa voľne pohyboval po lese... Medveď sa na tom iba nasmial. Začali preteky. Prvý išiel vlk a došiel do cieľa za niekoľko desiatok sekúnd. Líška bola od neho dokonca rýchlejšia o niekoľko stotín. Žabu, nakoľko bola opäť vulgárna, znova diskvalifikovali. Nastúpil zajac. Zaznel signál, on vybehol ľahkým pokusom a stratil sa v prvej zákrute. O pár sekúnd už volali medveďovi z cieľa, že zajac preťal pásku v rekordnom čase. Ten to naozaj nevydržal a zdrapil vranu pod krk! Ani po dlhom vypočúvaní sa však nič nedozvedel. Podľa vrany totiž zajac zvíťazil úplne čisto. Skok do diaľky taktiež vyhral zajac.

Ostávala posledná disciplína – jazda na krokodíloch. Medveď si zavolať všetkých súťažiacich a upozornil ich, že krokodíly nebudú vedieť o tom, že budú použité ako dopravné prostriedky, takže sa musia udržať na ich chrbte čo najdlhšie. Malo to byť niečo ako rodeo. K jazere prišiel vlk a začal na krokodíle kričať, že sú iba hlúpe jašterice. V momente, ako jeden z nich priplával, aby si to s ním vybavil ručne-stručne, vlk mu vyskočil na chrbát a zopár okamihov sa takto spolu handrkovali na vode. Neudržal sa však ani desať sekúnd, spadol do vody a skončil ako večera. Ako druhá prišla k brehu líška a začala strašne nahlas nariekať. Keď k nej priplával krokodíl a opýtal sa jej, prečo toľko narieka, tak si vymyslela, že jej líščatá ostali na druhej strane jazera a ona sa k nim nemá ako dostať. Nažratý krokodíl sa rozhodol, že jej pomôže. Keď už boli krásne v strede jazera, líška to nevydržala a začala sa smiať a robiť grimasy na ostatných súťažiacich. Krokodíl si to všimol a zhodil ju do vody, pričom líška potom mala čo robiť, aby rýchlo doplávala späť na breh a nenapodobnila svojím osudom vlka. Nasledovala žaba. Doskakala k brehu a vyplavila oči. Keď sa ani po desiatich minútach nepohla, išiel medveď zistiť, čo sa s ňou deje. Niekoľkokrát do nej drol, no žaba nič. Tak si sadol vedľa nej a pozeral sa jej smerom. Takto ubehla asi polhodinka, keď sa vtom žaba so šokovaným výrazom pozrela na medveďa a začudovane sa ho spýtala: „Počuj, ty prerastený pes! Tiež vidíš tú partiu kričiacich zmutovaných jašteríc ležať na surfkoch???“ Medveď nechápal, a tak zobral žabu na protidrogový test. Bol pozitívny! Žaba bola teda opätovne diskvalifikovaná, tento raz za doping. Slimáka ku brehu radšej priniesli, ale krokodíly ho aj tak vôbec nepočuli kričať, tak to onedlho vzdal. Nakoniec šiel zajac. Vysmiaty sa posadil na breh a o pár sekúnd prišiel krokodíl. Zajac mu nastúpil na chrbát a on ho povozil hore-dolu po jazere. Medveď bol už nervami celý bez seba, ako to ten zajac opäť dokázal! Nemal na výber a či sa mu to páčilo alebo nie, musel mu uznať ďalší víťazstvo.

Po záverečnom sčítaní bodov sa zajac, ako inak, umiestnil na prvom mieste. Za ním boli ďaleko-predaleko všetci ostatní. Zajac teda odišiel spo-

kojný domov s medailou a medveď sa išiel od zúfalstva a zúrivosti opiť medom k neďalekému úľu. Keď už bol totálne opitý, prišiel od ucha k uchu vyškerený zajac k jeho žene a pýta sa jej: „Hej, chceš vedieť, ako som to všetko dokázal vyhrať?“ Medvedica sa postavila, vypla sporák a skríkla na zajaca: „No samozrejme, že chceš!“

Zajac sa usmial popod fúz a spustil: „Takže takto... V plávaní som sa dohodol so šťukou, že ma potiahne, keď jej vybavím zubára. V hrabaní som zasa povedal myšiam, že ak za mňa vyhrabú diery, tak v nej môžu potom ostať bývať a krtkovi, keďže sú slepí, aj tak nič nezbadali. V behu to bolo jednoduché. Vlkovi som nahovoril, že na neho babička nadávala a červená čiapočka ho ohovárala, tak sa od žiaľu prejedol a ťažko sa mu behalo. Líške som zasa prezradil akože tajomstvo o tom, že niekde pod stromami je ukrytá motorka. Chcela si to ulahčiť, tak ju hľadala až zabľúdila. Žaba a slimák, tam to bolo jasné... A šprint? To vedel, že medveďovi bude divné, ak vyhrám, tak som slúbil vrane a jazvecovi na cieľovej čiare, že ak ma nechajú vyhrať, tak dostanú, čo chcú. Jazvec chcel rande s kunou a vrana samozrejme veľký kus syra, tak som si bol v myši nenávratne požičiat syr. Vedel som však, že aj medveď pošle niekoho po syr, preto som tam musel aj ja poslať niekoho, kto by ich presvedčil, aby zvyšok syra nikomu nedávali. Zhodou okolností išiel okolo ježka a nadával na mačku, tak som jednoducho povedal, že mala silné reči a on si teda skočil na nadvätku k myšiam, kde si na ňu počkal. Ako to dopadlo, to už vieme veľmi dobre. Vrana s jazvecom dostali svoje... Skok bol jasný, veď som predsa zajac, nie?“

Medvedica s úžasom počúvala, aký je zajac fantastický vyjednávač, no predsa jej nedalo, aby sa nespýtala: „To všetko je fajn, ale ako si vyriešil krokodíla?“

„Ale! Vieš, včera som mu nakecal, že sa bude konať výcvik krokodílov na prepravu pasažierov po jazere počas turistického sezóny, no to som ešte nevedel, že to nakoniec budem môcť využiť aj počas olympiády. A ako som tak dnes sedel pri brehu jazera, tak si zrejme pomyslel, že výcvik sa už začal a všetci postávajúci za mnou sú schvaľovacia komisia. Tak ma vozil hore-dolu a dúfal, že ho prijímá...“ pokojne jej odpovedal zajac.

Medvedica sa nahnevane: „No a ty si teraz myslíš, že nepôjdem za medveďom a nepoviem mu, ako si podvádzal?“

Zajac sa iba pousmial a pošepol medvedici do ucha: „No a ty si myslíš, že ho poteší, keď zistí, kto je otcom jeho malého ušatého syna?“

Medvedica na to ostala iba ticho stať a zagratalovala zajacovi k víťazstvu...

„Poučenie“: Bohužiaľ, pravda a česť dnes nie vždy víťazia a lož nemá vždy krátke nohy... Necháme to tak...???

Magdaléna VYHLÍDALOVÁ

Ďakujeme Obci Trenčianska Teplá, všetkým sponzorom, rodičom, priateľom školy, ktorí pomáhajú počas celého roka, aby naša škola bola ešte krajšia a žiaci sa v nej cítili ešte lepšie. Aby sme vždy mohli odmeniť tých najlepších a potešiť počas súťaží detské srdiečka.

**Mgr. Ivana Majorošová,
riaditeľka školy a všetci zamestnanci**

Pomocná ruka v správny čas.

Zriadenie piatej triedy zrekonštruovaním priestorov v prevádzke MŠ Trenčianska Teplá k septembru minulého roka bolo ústretovým gestom zriaďovateľa Obce Trenčianska Teplá, v zastúpení starostom Ing. Milanom Berecom, smerom k rodičom, ktorí mali zvýšenú požiadavku na umiestnenie detí do MŠ.

O to viac sme teraz privítali podanú štedrú ruku sponzora k vybaveniu tejto novej triedy pre najmenšie deti estetickým a účelovým vybavením.

Riaditeľka Materskej školy v Trenčianskej Teplej vyjadruje touto cestou srdečné poďakovanie spoločnosti HAMMAM, jej predsedníčke pani Eve Pastorkovej a manželom Gabike a Petrovi Luptákovcom, za sponzorský dar-detský nábytok v hodnote 330 €.

Deťom aj učiteľkám zabezpečili estetické, účelné a príjemné škôlkarské prostredie, kde deti budú zmysluplne tráviť väčšiu časť dňa.

Tento záujem si vysoko vážime. Ťažká finančná situácia je dôkazom, že akákoľvek podpora detí od ľudí so srdcom na správnom mieste je vítaná a vysoko kladne ohodnotená.

Pobyt detí v MŠ má výchovnú, ale aj vzdelávaciu úlohu. Vedíme deti k u vedomovaniu si priorit v zdravých a úprimných vzťahoch nielen k ľuďom, ale i veciam okolo nás. A tento čin je ukázkovým príkladom.

O to je naše ĎAKUJEME výstižnejšie, pretože pociť, že si naši sponzori uvedomujú potrebu pomôcť najmenším, podporujú, uznávajú prácu MŠ a hlavne, že to nie sú len prázdne reči, ale jasné a hodnotné gestá, ktoré viacerých vzišli z ich iniciatívy.

**Nad'a Petrová,
riaditeľka MŠ**

SZTP ZO Trenčianska Teplá ŠPORTOVÉ HRY, 18.6.2011 Memoriál Stanislava Frydeckého

ZO SZTP Trenčianska Teplá sa po úspešne zvládnutých Krajských športových hrách v roku 2010 a následne po strate svojho zakladajúceho člena oceneného Zlatou medailou SZTP Stanislava Frydeckého roz-

hodla, že rozšíri svoju pravidelnú činnosť o podujatie, ktoré by rozšírilo aktivity členskej základne, otvorilo cestu k spolupráci s ďalšími spoločenskými organizáciami v obci a tiež dalo aj základ tradícií. Výbor prijal myšlienku usporiadať športové hry pre svojich členov. Ako rozhodcov pozval omladinu Skautov.

V tú sobotu už od rána členovia výboru pripravovali Požiarnu zbrojnicu na akciu. Časť sa venovala príprave grilovačky a časť umiestnením športových disciplín. Pre všetkých to bolo spojené s očakávaním, ako to dopadne. Veď v tejto kombinácii to bol prvý krôčik. Nie však pre niektorých úplne neznámy. Veď pravidelne, každoročne sa športových hier zúčastňujeme, ba dokonca sme v Trenčianskej Teplej už mali dvakrát aj krajské hry. Čo bolo nové, bola to myšlienka na založenie tradície memoriálu. V pozvánke sme uviedli, že hry budú konané ako spomienka na zakladajúceho člena, ale dokumentáciu pre súťažiacich a rozhodcov sme už nespomínali ako Memoriál ...

Pred štrnástou hodinou sa do priestorov „hasičiarne“ začali schádzať členovia ZO. Priestor už v tom čase vyplňali mladí Skauti, ktorí sa veľkým úsilím snažili tešiť zo skutočnosti, že im boli zverené jednotlivé súťažné disciplíny a oni budú môcť rozhodovať. Každý člen po príchode obdržal súťažnú kartičku, služba vypísala meno. Tým, že rozhodcovskú službu zabezpečujú Skauti, mohli súťažnú kartičku získať aj všetci

členovia výboru ZO.

Po prezentácii sme zistili, že súťažiť bude celkom 28 členov ZO.

Hry otvoril Ján Frydecký, nový predseda ZO, syn Stanislava

Následne Dr. Jozef Farkašovský vykonal výklad priebehu celej akcie. Sľub rozhodcov vykonal náčelník skautov Stanislav Vyhlídal, ktorý je v obci aj poslancom a predsedom komisie OÚ pre kultúru, mládež a šport. A mohlo sa začať súťažiť. Šesť disciplín zaujalo prítomných a presná činnosť rozhodcov dali súťažiam tú správnu atmosféru. Do súťaženia sme

SZTP ZO Trenčianska Teplá
ŠPORTOVÉ HRY, 18. 6. 2011
Memoriál Stanislava Frydeckého

Súťažný výkaz.

MENO: HOLECOVÁ HELENA
(Paličkovým písmom)

Športová disciplína	BODY	Podpis rozhodcu
KOCKY		
ŠÍPKY - klasika		
KRÚŽKY		
HOD NA CIEĽ		
STREĽBA		
KOLKY		
SPOLU	Σ	

zapojili aj nášho hosťa - prednostku OÚ Dr. Zuzanu Sklenárovú. Samotné súťaženie trvalo niečo cez hodinu. Stôl s fotografiou Stanislava Frydeckého, jeho zlatou medailou SZTP, bol obložený aj medailami pre najlepších súťažiacich jednotlivých disciplín, ako aj pohármi pre najúspešnejšiu ženu a najúspešnejšieho muža. Okrem toho boli na stole pripravené pamätné medaily pre každého zúčastneného. Po spracovaní výsledkov sa slova ujal hlavný rozhodca Stanislav Vyhlídal, aby vyhlásil výsledky športových hier. Za asistencie Jána Frydeckého medaily odovzdávala prednostka OÚ Dr. Sklenárová.

Medaily získali:

Kolky – 1. Bajčíková Marta, 2. Droppa Pavol, 3. Slováčková Magda
Kocky – 1. Farulová Valéria, 2. Frydecká Anna ml., 3. Vyhlídalová Anna

Hod na cieľ – 1. Straňáková Lýdia, 2. Frydecká Anna ml., 3. Droppa Pavol

Šípky – 1. Droppa Pavol, 2. Stanček Ladislav, 3. Kurinská Jana

Krúžky – 1. Janesová Margita, 2. Slováčková Magda, 3. Wattová Mária

Streľba – 1. Farkašovský Jozef, 2. Damborák Marián, 3. Kurinská Jana

Najlepšou súťažiacou sa stala Kurinská Jana.

Najlepším súťažiacim mužom bol Droppa Pavol.

Poháre pre najlepších odovzdala spolu s prednostkou aj vdova Anna Frydecká.

Po vyhlásení nasledovalo občerstvenie a spoločenské posedenie. Všeobecne bolo konštatované, že aj takéto podujatia v budúcnosti sú žiadané, možno že aj otvorenejšie pre ďalšie spoločenské organizácie v obci. A o rok to bude už 2. ročník Memoriálu Stanislava Frydeckého.

V závere výbor ZO ďakuje OÚ Trenčianska Teplá, sponzorom GM Gazdík, Mäsovýroba Hôrka, Pekáreň Marko a LEONI Dobrá.

Osobitné poďakovanie patrí mladým skautom, pre ktorých to bol užitočný deň.

Fotodokumentáciu pripravili za ZO SZTP Mgr. Marián Damborák a za Skaut Trenčianska Teplá Jakub Milka.

Výbor ZO SZTP
Trenčianska Teplá
Spracoval: Dr.JF

Z našej skautskej činnosti.

Zvedavka Obecná

Dňa 28.5.2011 sme pripravili pre našich najmladších skautov a skautky 1.ročník „Zvedavka Obecná“. išlo o spoznávanie histórie obce, zisťovanie a porovnávanie cien v obchodoch, odchody vlakov, či získať informácie o významných rodákoch obce. Deti to veľmi zaujalo. Bol to skúšobný ročník a o rok sa to pripraví aj pre deti z obce.

Odborka fotograf

Víkend 17.-18.6.2011 sa niesol v znamení fotografov a ich objavov. Pár nadšencov pod vedením skúseneho zborového fotografa a kameramana brata Rúfusa, si doprialo aj fotenie a školenie v noci.

Skautské odborky sú totiž hlbšie spoznávanie danej oblasti alebo zručnosti a ich zdokonaľovanie sa. Dnes už tieto fotografky na našich podujatiach fotia samé a ich fotky sú na dobrej úrovni.

Skautský letný stanový tábor v Českej republike

Tábor sa konal v dňoch 30.7.-7.8.2011 v Hrádku u Vlašimi. Autobus tam zostal s nami. V Hrádku pôsobí kňaz rodák z Omšenia, cez ktorého sme si táborisko vybavili. Tábor sme mali už postavený, keďže pred nami tam už táborili. Je tam krásne prostredie a veľa hribov.

Deti boli ubytované v podsadách a v prerobenej starej škole, kúsok ďalej od táboriska bola jedáleň a kuchyňa. Vedúci pripravili Vikingskú táborovú hru. Deti boli rozdelené do klanov a museli bojovať a získať rúnové kamene zo šiframi, aby tak našli ukradnutý Trolský kameň. Najlepší klan a najšikovnejší bol potom Vikingskou radou odmenený mapou, ktorá klan naviedla k zlatému pokladu.

Okrem etapovky sme navštívili aj hlavné mesto ČR Prahu. Bol to pre nás niektorých veľký zážitok. Cesta metrom sa asi každému páčila. Prezreli sme si Hradčany, katedrálu sv. Víta, Karlov most, Václavské námestie či Pražský

orloj. V meste Kouřim, ktorý bol ako druhá zastávka výletov, sme cez našich priateľov skautov z tohto mesta navštívili zvonnicu, kde sú zvony otočené srdcom hore. Prezreli si námestie a skautské centrum z klubovňami. Počas tábora nás navštívili skauti z Bratislavy a podali nám prvé informácie zo skautského celosvetového stretnutia zo Švédska, ktoré práve prebiehalo. Skauti s Kouřima nám pripravili počas tábora tiež svoje aktivity a pomohli nám s gitarou pri slávnostnom táboráku. Tento tábor nám priniesol veľmi dobrú spoluprácu a o rok už teraz, pripravujeme medzinárodný tábor. Bude to výmena skúseností a nových vedomostí. Tábor sa celkom zúčastnilo 45 členov zboru. Malo to len jednu chybu, bol veľmi krátky.

Návšteva Skautského múzea v Ružomberku

Dňa 11.6.2011 sa náš zbor vybral na celodennú exkurziu do Ružomberka do skautského múzea. V múzeu bola umiestnená medzinárodná skautská výstava zameraná na skautský sľub. Táto výstava

putovalo aj do Českej republiky, Maďarska a Poľska. Na túto výstavu môže byť náš zbor veľmi hrdý, pretože sme tam mali umiestnené materiály aj z nášho zborového archívu. Spoznali sme históriu skautingu nielen na Slovensku, ale aj z iných štátov, kde skauti pôsobia. Po prezretí a oboznámení sa z múzeom a skautskou výstavou a prehliadke mesta, sme navštívili mestskú plaváreň. Po super osvetení a krásnom prežitom dni sa poberáme na vlak domov.

Prázdninový víkend strávený v skautskom dome

1.-2.7.2011 naše malé víťazky a víťazi strávili príjemný víkend v skautskom dome. Bola to odmena za celoročnú aktivitu na skautských stretnutiach a za vysvedčenie. Počas tohto víkendu sme hrali rôzne hry ako napríklad: Milionár, fúkanie do lopty cez slamku, Človeče nehnevaj sa, Dostihy, Čokoláda. Deti mali o zábavu postarané. Vo večerných hodinách deti čakalo večerné kino.

Tajuplný ostrov pod Vápčom

Výprava sa konala v dňoch 15-17.6. 2011 s včielkami a včiatmi nášho zboru. V piatok poobede sme vyrazili do Hornej Poruby, kde

nás už čakala vetrieska s naloženými vecami, nasadli sme a nechali sme sa vyviezť priamo až pod Vápeč. Zložili sme si veci, postavili stany a čakali sme na večeru. Na druhý deň ráno sa začal program s názvom „Tajuplný ostrov pod Vápčom“, kde úlohou detí bolo zakresliť stredisko, v ktorom sa práve nachádzajú a potom to, čo zakreslili, museli aj znázorniť na zem pomocou prírodných predmetov, ktoré mali pri sebe. Bola to veľmi zaujímavá a vynaliezavá činnosť

pri ktorej si deti vytvorili svoju tvorivosť. Potom sme sa vybrali na výstup na Vápeč, z ktorého bol veľmi nádherný výhľad na okolité mestá a dediny. Keď sme sa vrátili z Vápča, čakal na nás už teplý obed. Po oddychu, po ktorom pokračovala etapová hra, kde mali deti za úlohu nájsť na ostrove ukrytú fľašu z nápisom, ktorý mali rozlúštiť. Na mieste, kde sme boli, bolo aj jazero, v ktorom sme sa aj kúpali a počas kúpania nás navštívil 1. oddiel skautov, ktorý sa ubytoval kúsok od nášho táboriska s tým, že nám v neskorých nočných hodinách spravia prepad, ktorý sa im nie celkom vydaril. Počas prepadu deti mali ukončenie etapovej hry s tým, že museli ísť za korzárom, ktorý bol ukrytý v lese a deti išli za ním, aby mu prečítali správu, ktorú našli vo fľaši. Posledný deň sme sa zbalili, uložili sme stany a pobrali sme sa domov. Bolo tam super.

Stanislav Vyhliadal
vodca zboru

Dedina sa zmenila

Človek vo chvíľach samoty rád zaletí spomienkami do svojej mladosti. Dedina sa zmenila na nepoznanie. Už je len pár domov, aké boli kedysi. Niektoré sú pekné, moderné, upravené. Aj oblečenie ľudí sa zmenilo. Krásu nášho kroja vidíme už len veľmi zriedka. Aj večery, keď mládenci a dievčatá svojím spevom rozveselili duše starcov sa pominuli. V kalendári sa zmenilo storočie, ba aj tisícročie. Zmenili sa aj ľudia?

Bola nedeľa a ľudia po celotýždňovej práci na poliach išli do kostola poďakovať sa Pánovi za prežitie dňa. Neďaleko kostola kedysi stála malá chalúpka a veru bolo tam veľmi veselo. Krik a šťavnaté nadávky pod taktovkou prútenej metly s ktorou šialená žena bila hlava nehlava rad radom všetkých nevynímajúc ani starého dedka. Nebrala ohľad ani na okoloidúcich ľudí. Tento obrázok sa mi vryl do pamäti ako kus folklóru tých časov.

Je tomu už tiež pár rokov, čo žena už úctyhodného veku si vyrovnávala účty s niekým neznámym. Stmievalo sa. Ona stála uprostred záhrady a možno aj piatemu susedovi posielala svoje odkazy, či priania, aby ho porazilo a podobne.

Roky aj storočia pomaly plynú. Aj dedina sa zmenila, pravdaže k lepšiemu. No zmenili sa aj ľudia? Určite. Mnohí majú stredoškolské vzdelanie s maturitou. Iní sa hrdia s akademickým titulom pred menom.

Bol krásny letný deň, keď dve „dámy“ pred domami na ulici si krikom vybavovali nejaké účty. Pravdaže, ľudia zo zvedavosti vyšli na ulicu, pretože to bolo zaujímavejšie ako nudný program, čo dávala televízia. Človek by si myslel, že takéto niečo je doménou žien a to by sa veľmi mylil.

Čas letí a tak uplynulo už kopy rokov odvtedy, čo jedna dáma s vysokoškolským vzdelaním častovala starca skutočne „vybranými“ slovami, na aké by sa nezmohol ani ten posledný človek (ono je veľký rozdiel medzi vzdelaním a inteligenciou). Pravdaže k nej sa pripojil aj jej manžel a veru nezaostal za ňou vo vyjadrovaní (vraj pochádzal z dobrej rodiny).

A opäť tu bola nedeľa, ale to už sa píše rok 2000 aj niečo navyše.

Ľudia idú z kostola a pristavujú sa pri peknej chalupe, kde chlap určite opitý kričal a nevyberanými slovami urážal staršiu pani. Hovorila však, že takéto škaredé reči na adresu ženy tam počúvajú častejšie. Je to bieda, keď starého človeka nemá kto ochrániť.

Nedeľa, Deň Pána. Ľudia po celotýždňovom uponáhľanom živote chcjú mať aspoň tento deň pokojný sviatočný, no to by museli žiť niekde ďaleko na samote. Bol som na akejsi škole. Vo vnútri na stenách bolo všeličo pekné popísané. Pristavil som sa pri takom malom lístku. Možno to bol odkaz nám všetkým, alebo až tým, čo prídu po nás? **„Naučili sme sa lietať v povetří ako vtáci, plávať vo vode ako ryby. Ostalo nám už len jedině, naučiť sa na zemi žít ako ľudia.“**

Zdá sa však, že to je pre mnohých ľudí to najťažšie, ba až nemožné.

Samo

... z našich životov

...veľa krát nastanú v našich životoch situácie, ktoré dokážeme veľmi ťažko ustáť s nohami pevne na zemi. Sú to situácie smutné, často až tragické, kedy prehodnocujeme svoje životy, či už máme tridsať, štyridsať, päťdesiat, alebo viac.

Kladíme si jednu a tú istú otázku „prečo“ nespočetne veľa krát v priebehu jedného jediného dňa a koľko tých dní bude po sebe nasledovať nevie nikto z nás. Jediné po čom v takýchto ťažkých chvíľach skutočne túžime, je nájsť „pokoj v duši“. Máme svojich blízkych, svoju rodinu, ktorá držíac spolu, dokáže prekonať všetky ťažkosti na tomto svete.

No my všetci máme oveľa viac. Máme miesto kam sa môžeme utiekať, miesto, kde sme si všetci rovni a kde sa nám prihovára človek s ľudským srdcom, citiaci s nami v našich ťažkých chvíľach. Je to miesto, na ktoré si často krát spomenieme, je to človek, ktorého často stretávame, ale až v týchto ťažkých chvíľach prídeme, aby sme si ho vypočuli. Jediné on sa nám dokáže prihovoriť tak, že postupne nachádzame to, po čom jedinom skutočne túžime... po tom, nájsť „pokoj v duši“.

-zoja-

Človek nemôže zabudnúť

Na hornom konci našej dediny po prvej svetovej vojne Matúš Gazdík dal postaviť hostinec s priliehavým názvom LÉGIA. Stojí pri ceste, ktorou prešli tisíce ľudí z kraja spoza Machnáča za prácou do sveta. Na tomto legendárnom vrchu, ešte raz sa obzreli a dali z bohom rodnej chalúpke i dedinke, aby sa po rokoch znova sem vrátili. No mnohým sa tento sen o návrate a lepšom živote neuskutočnil. Svoj večný sen o láske a šťastí snívajú ďaleko za šírím oceánom. A k týmto tisíccom, ktorí išli hľadať šťastie do sveta sa pridali aj mnohí naši teplanskí rodáci a medzi nimi aj Matúš Gazdík. Tam v ďalekom svete nezabudol na svoju vlasť a na naše Slovensko. Bol členom Matice Slovenskej i Slovenskej ligy a jeho podpis vidíme aj na Pittsburskej dohode.

Keď sa začali formovať légie, odišiel z Ameriky do Európy, aby pod zástavou francúzskych legionárov bojoval za oslobodenie Slovenska zo zväzku Rakúsko – Uhorska. Pri stavbe budovy LÉGIE nezabudol na svojich priateľov, a spravil tam aj peknú veľkú miestnosť, kde sa schádzali nielen legionári, ale aj frontoví vojaci z celého okolia. Ľudia tu počúvali o zavraždení následníka trónu Ferdinanda a jeho manželky v Sarajeve, ale aj o vzbure 1. a 2. júna v Kragujevaci, kde bolo popravených 44 vojakov 71. pešieho pluku z Trenčína. Zaujímavý bol osud našich legionárov v Rusku, ktorí po skončení vojny sa museli prebojovať cez nekonečné lesy Sibírie, až do Vladivostoku. Rozprávali o zavraždení cára a jeho rodiny, o krutosti revolúcie, ale aj o biede a utrpení. Boli tu aj legionári z Talianska. Pravdaže nezabudlo sa ani na boje na Pijave, o ktorých aj keď sa stokrát už hovorilo, vždy o nich všetci s napätím počúvali. Matúš Gazdík rozprával o živote Slovákov v Amerike. Hovoril o Clevelandskej i Pittsburskej dohode, o spolkoch v ktorých sa naši ľudia združujú. Pri rozprávach sa ľuďom objavovali slzy v očiach, keď spomínali na svojich druhov, ktorí tam kdesi veľmi ďaleko zahynuli. LÉGIA bolo miesto, kde sa ľudia vracali spomienkami do svojej mladosti. Prechádzali ďalekými krajinami, stretávali sa s priateľmi, aby ešte chvíľu s nimi pobudli, lebo život s nimi bol krásny a človek nemôže len tak zabudnúť na niekoho, kto mu bol blízky a dokázal mu pomôcť, alebo možno v bojoch zachránil mu život i keď sám musel zomrieť. Veď 75 chlapcov z našej dediny položilo svoje životy na bojiskách prvej svetovej vojny.

Ako malé deti sme sa pozerali na to, keď teplania sa lúčili s Matúšom Gazdíkom. Obdivovali sme nastúpenú jednotku četníkov i vojakov ako aj príslušníkov légie ruských talianskych i francúzskych, ktorí niesli jeho rakvu, aby ju uložili do objatia zeme rodného chotára. Uložením do zeme človek nezmiera, mení sa iba jeho život, žije v nás, v našich spomienkach, žije v diele, ktoré vykonal.

P. S. Matúš Gazdík sa narodil 19. 9. 1879 v Trenčianskej Teplej, zomrel 6. septembra 1938. Jeho meno je ako štvrtý podpis na jednom zo základných dokumentov nášho národa na Pittsburskej dohode.

I. Masár

Drotár Štefan

Už dávno preč sú tie časy, keď dedinou sa ozýval hlas prichádzajúceho drotára „Drôtovať, flakovať hrnce“. Pôvodne, keď boli iba hlinené hrnce a misky, bolo len „drôtovať“, no ako v domácnostiach pribúdalo aj smaltovaný riad, na ktorom sa robili diery, pribudlo aj slovo „flakovať“. Drotár Štefan z Dlhého Poľa bol každoročným hostom vo dvore, kde bývala babka. Tam na svojej púti vždy našiel prístrešok na prenocovanie. Na jar, keď zasadili zemiaky a dali do zeme všetko, čo bolo treba, vybral sa do sveta zarobiť nejaké peniaze, aby rodina mala na „prilepšenu“ k tomu, čo sa doma urodilo. Už ako malý chlapec som začal chodiť na vandrovkú so svojim otcom, tak ako aj jeho otec kedysi chodil s dedom. Poznal chudobné dedinky učupené pod horami i bohaté mestá, prešiel tak ako rieka Kysuca z krásnych hôr cez Váh, Dunaj až k štremlu moru. Poznal cenu chleba i to ako chuti doma i v ďalekom svete. Slnko už trochu začalo hriať, i noci už neboli také studené. Krošňa, ktorú mal ako pamiatku ešte po dedovi, stála v kúte pripravená. Bolo treba na ňu ešte navešať

rôzny tovar vyrobený z drôtu cez zimu. Nemohli chýbať ani povestné pasce na myši a potkanov. Drotári boli svetobežníci. Okrem toho, že boli zruční remeselníci, boli aj zdrojom rôznych správ o udalostiach, ktoré na svojich cestách prežili, či o nich počuli. Vedeli rozprávať o ďalekých krajinách, o bohatstve i o biede, o láske i o utrpení ľudí.

No najradšej rozprávali o dolných zemiach, tam, ďaleko za Dunajom, kde bolo mnoho dedín, v ktorých sa hovorilo po slovensky. Rozprávali o ľuďoch i o rodinách, ktorí tam prišli do zeme vyludnenej tureckými hordami, aby jej vrátili život. Ale rozprávali aj o sirotách a deťoch, ktoré okolo rokov 1870 až 1895 násilím zobrali rodičom a doviezli ich tam, ďaleko od rodného kraja, aby tak ako kameň hodený do vody sa tam utopili v mori nastupujúcej neúprosnej maďarizácie. Zaujímavé boli rozhovory so starcami, ktorí ako vojaci tam slúžili, či bojovali v prvej svetovej vojne. Mnohokrát našli styčné body ako boli kostoly, zaujímavé budovy, ale aj ľudia, ktorých sem doviezli z Trenčianskej stolice, či z iných krajov Slovenska. Niektorým deťom, ktoré tam boli násilne odvrátené sa podarilo vrátiť, či už s drotármi, alebo aj ináč. Ostatné sa tam asimilovali, a ich potomkovia už nevedeli rozprávať po slovensky. Doba našej mladosti bola ťažká, ale pekná, pretože už sama mladosť, ako taká je krásna. Je jarou života. A stalo sa, že otec odchádzal na vandrovkú do Francie. Syn ešte mal doma nejaké povinnosti a mal ísť až o týždeň neskôr. Tak sa pýtal otca, že kde sa stretnú. Ten mu to hneď upresnil: „Keď prídeš do Francúzska, tak ma nájdeš hneď v prvej krčme vpravo“, no a tak sa aj stalo, našli sa a ďalej za chlebom putovali spolu, aby na jeseň sa opäť vrátili do svojich domovov na rodných Kysuciach.

I. Masár

Spomienky na mladosť

Je dobré i krásne, keď človek vo chvíľach samoty vráti sa späť do svojich detských liet, ba ešte aj ďalej, kde ho zavedú rozhovory starcov, ktorí za teplých letných večerov sedeli na priedomí a rozprávali neuveriteľné príbehy. Dnešní ľudia si nevedia predstaviť život bez rádia, televízie, auta či nakupovania vo veľkých obchodoch. No kedysi v mestách boli trhy i jarmoky. Prekvital podomový obchod. Na vajčeka, hydinu i mlieko sa chodilo ku gazdom. No do cukrovárskej kolónie vozili mlieko z ilavského majera, ktorý patrili cukrovaru. Stará babka z Opatovej mala somárika a na malom vozíku rozvážala mlieko po domácnostiach. Bolo to skromné a veľmi múdre zvieratko, na ktoré si mnohí z tej staršej generácie s úsmevom spomínajú. Veria, že takéto zvieratko, len tak nemohlo zahynúť a žije svoj život, ale v inej podobe. A tak isto rozprávali o roztomilom teliatku, ktoré dedko pásaval popri rolách, ale sem tam, keď tam nikto nebol, pustil ho aj do d'atelinu. Bolo také múdre, že mu nebolo páru nielenže v celej dedine, ale ani v šírom okolí.

Viacerí mládenci ako z Dobrej, tak aj z Teplej za Rakúsko-Uhorska slúžili ako námorníci, ale aj tí, ktorí po skončení 1. svetovej vojny pri návrate domov museli na lodiach prebrázditi šíre moria i nekonečné oceány, rozprávali veľmi čudné veci. A tak to rozprával aj dedko Holý. Mal dar rozprávača a večer, čo večer nás svojimi príbehmi zaviedol do ďalekých krajín, o ktorých sme dovtedy ani nepočuli. Rozprával o chlapcoch, ktorí v čínskych prístavoch okolo ich lode sa plavili na malých člnoch, a keď im hodili nejaké mince, vrhali sa za nimi do mora, aby si ich z vody vylovili. No predsa len najtajomnejšou krajinou, o ktorej rozprával bola India. Voviedol nás do veľkých miest medzi rozprávkové paláce, nazreli sme aj do biednych príbytkov. Po uliciach všade voľne chodili kravy a všelijaké zvieratá a ľudia si ich uctievali ako posvätné, pretože verili, že človek, keď zomrie, svoj ďalší život žije v nich, aby po čase sa znovu prevetelil a žil zase ako človek a nie ako teľa, alebo iné zvieratko, v ktorom dovtedy žil. A rozprával aj o ľuďoch, ktorí chodili celý zahalení a bolo im vidieť len oči. Veru ťažké bolo počúvať, že človek svojím životom pokračuje v nejakom zvierati a naopak teľa alebo iné zviera žije v človekovi. Skutočne však sú chvíle, keď sa zdá, že je to tak. „Tá hlava, tie oči a ten rozum“ presvedčivo dokážu potvrdiť, že je to tak ako tento dedko rozprával o živote človeka vo zvierati a zvierať a opäť v človekovi. Dedko Holý už dávno nie je medzi nami, ale žije v spomienkach na chvíle, keď nás svojimi zážitkami voviedol za poznaním do rôznych kútov sveta. Prišla druhá svetová vojna a my sme sa na vlastné oči mohli presvedčiť o tom, že zvierať svoj ďalší život prežívajú v človekovi, lebo zverstvá, ktoré sa udiali na bojiskách, no ešte väčšie na nevinných ľuďoch v koncentrákoch ako v čase vojny, tak aj v čase hlbokého zmieru majú veľmi ďaleko od toho krásneho ľudského „Miluj blízkeho svojho ako seba samého“.

Samo

Vážení spoluobčania,

veľa krát sme písali v našom obecnom časopise, ako i vyhlasovali v miestnom rozhlase o neporiadku, ktorý dokážu niektorí naši spoluobčania nazhromaždiť na verejných priestranstvách obce, ako i okolitom chotári.

Nevážime si prácu zamestnancov, ktorí sa usilujú o zabezpečenie čistoty v obci, ako i mnohých našich spoluobčanov, ktorí dokážu vo svojom okolí vytvoriť čisté a upravené prostredie.

Čo povedať na občana, ktorý na prechádzke so svojím domácim miláčikom so smiechom prehliadne to, že sa tento tvor vyšpinil na verejnom priestranstve, že exkrementy lemujú naše chodníky a ihriská, že pri kosení sú naši kosci znečistení týmito pozostatkami.

Čo povedať na občanov, ktorí svoj domový, stavebný či iný odpad vynášajú do smetných košov po obci, ktorí do nádob na plasty či sklo hádžu odpad ktorý tam určite nepatrí (uhynuté zvieratá, zahnívajúcce ovocie, zeleninu a podobne).

Je smutné, že svoje príbytky a ich okolie si upravíme a spoločné priestory obce znečistíme.

Takto dotvárame životné prostredie, prostredie v ktorom žijeme a budú žiť naše deti, vnúčence a možno i ďalšie generácie.

Často sme ohrozovaní voľne pobehujúcimi psami, nakoľko nezodpovední majitelia ich kludne pustia na verejné priestranstvá, nedbajúc toho, čo môžu spôsobiť.

Často riešime susedské spory, niekedy zbytočne vyvolané.

Je toho veľa, čo nás trápi a mohlo by sa v našej obci zlepšiť pričinením nás všetkých. Veď niekedy k tomu treba len trochu dobrej vôle a porozumenia.

Napriek tomu, že sa v obci nájdu i niekoľkí neprajníci žije tu veľa dobrých ľudí s otvoreným srdcom a porozumením pre ostatných.

Pokiaľ všetci nájdeme v sebe dostatok odvahy pre pochopenie svojich blízkych, susedov, známych, pre riešenie problémov v našej obci, bude i náš život bohatší a krajší a ešte viac rozkvitne i naša pekná obec. K tomu Vám všetkým prajem veľa pevných síl.

RNDr. Zuzana Sklenárová

Nové knihy v Obecnej knižnici Trenčianska Teplá a m. č. Dobrá

Autor	Názov knihy	Autor	Názov knihy
Riečanská, Lena	Karolína neblázni!	McKinley, Tamara	Rajské údolie
Benková, Jana	Pralinky s chilli	Bickmorová, Barbara	Dotknúť sa hviezd
Rúčková, Enja	Čo koho do toho	Featherová, Jane	Hriešny knieža
Beňáčková, Renata	Bol si mojím omylom	Proctorová, Candice	Temný rytier
Đuranová, Mária	Medzi štyrmi stehnami	Baloghová, Mary	Diablova pavučina
Gondolová, Magdaléna	Cesta snívajúcej ženy	Virapen, John	Nežiaduci účinok: smrť
Varáčková, Miroslava	Hriech v mene života	Gruenová, Sara	Voda pre slony
Riečanská, Lena	Trojlistok z internátnej izby	Hegemannová, Helene	Axolotl Roadkill
Gillerová, Katarína	Zabudni na minulosť	Jamborová, Vita	Stráž ma, mafia nezabúda
Varáčková, Miroslava	Sprevádzka	Young, Paul	Chatrč
Chmelová, Jana	Sviňa život	Silva, Daniel	Prípad Rembrandt
Hamzová, Mária	Zlomený kvet	Vargas, Fred	Muž s modrými kruhmi
Hamzová, Mária	Zajtra môže byť neskoro	Krajewski, Marek	Prízraky v Breslau
Brndiarová Biela, Eva	Tajomstvá žien	Connelly, Michael	Kufrové tango
Matkin E., Maxim	Aj ja teba	Dán, Dominik	Studňa
Pastoreková, Anika	Príbeh jednej lásky	Lehane, Dennis	Prekliaty ostrov
Urbaníková, Eva	Vzťahová níž	Follett, Ken	Piliere zeme
Urbaníková, Eva	Príliš osobná známosť	Simon, Francesca	Grázlik Gabo a kráľovná
Šikulová, Veronika	Miesta v sieti	Simon, Francesca	Grázlik Gabo a rýchle prachy
Macháčková, Monika	Stará som už bola	Simon, Francesca	Grázlik Gabo a futbalový zápas
Urbaníková, Eva	Svet mi je dlhý	Simon, Francesca	Smradľavý útok Grázlika Gaba
Fartelová, Marta	Anjeli neplačú	Simon, Francesca	Pomsta Grázlika Gaba
Bazalová, Bea	Obraz	Simon, Francesca	Vianočná nádielka Grázl. Gaba
Rúčková, Eva	Risknem to s punkerom	Mull, Brandon	Fablehaven I.
Romanová, Ľubomíra	Vlasy dupkom	Mull, Brandon	Fablehaven II.
Pronská, Jana	Hriech prvej noci	Shan, Daren	Skúšky smrti
Bashir, Halima	Slzy púšte	DuPrau, Jeanne	Ľudia zo Sparksu
Cole, Kresley	Láska a nádej	Catherine Fischerová	Inkarceron
Coulterová, Catherine	Neskrotná nevesta	Alexandra Adornettová	Záblesk
Becnelová, REXANNE	Panenská nevesta	Lengle, Madaleine	Nebezpečná skratka
Hohlbein, Wolfgang	Vulkán na morskome dne	René Egli	Vzorec života – Princíp LOL2A
Lengle, Madaleine	Nebezpečná skratka		

Oblasný úrad Trenčianska Teplá oznamuje občanom,

že v dňoch

21. 9. 2011 (streda) v čase od 7,30 – 17,00 hod.

22. 9. 2011 (štvrtok) v čase od 7,30 – 15,00 hod.

23. 9. 2011 (piatok) v čase od 7,30 – 12,00 hod.

sa uskutoční

vo dvore Obecného úradu v Trenčianskej Teplej
a vo dvore Starej školy v m. č. Dobrá

zber nebezpečných odpadov

- obaly obsahujúce zvyšky nebezpečných látok

(obaly od farieb, lakov a pod.)

- žiarivky a iný odpad obsahujúci ortuť

(neónové trubice, výbojky, fotoblesky, úsporné žiarivky)

- vyradené zariadenia obsahujúce chlórfluórované uhl'ovodíky

(chladničky, mrazničky)

- oleje a tuky

(motorové oleje, ropné látky)

- batérie a akumulátory

(olovené batérie a akumulátory)

- vyradené elektrické a elektronické zariadenia

(televízory, rádia, počítače, tlačiarne, kopírovacie zariadenia, telefóny,
práčky, umývačky riadu, elektrické sporáky, mikrovlnné rúry, fritézy, hriankovače,
kávovary, mlynčeky)

Prosba o spoluprácu

Obec Trenčianska Teplá a Farský úrad pripravujú na mesiac september 2011 spomienkovú slávnosť a výstavu k vytvoreniu farnosti v roku 1510. Už 500 rokov je teplanská farnosť samostatná a radi by sme si túto skutočnosť pripomenuli.

Prosíme občanov, ktorí vlastníajú predmety alebo dokumenty viažuce sa k činnosti farského úradu, ako aj ostatných cirkevných udalostí v obci, o ich zapožičanie.

Priniesť môžete:

- ❖ hlavne staré, ale aj nové fotografie
- ❖ krstné, birmovné, sobášne a iné listiny vydané do roku 1945
- ❖ mimoriadne vydania biblickej literatúry ako aj iné dokumenty, kde je spomínaná Farnosť Trenčianska Teplá
- ❖ ručne vyrezávané oltáriky a betlehemy, pamiatky z pútnických miest, škapuláre, ružence a cirkevné symboly ako sú kríže, sviečky z prvého sv. prijímania, hromničné sviečky, sošky, zvončeky, kľakátka, modlitebné knižky, spevníky, zástavy, sväté obrázky, nádoby na svätenú vodu
- ❖ odev, ktorý bol nosený výhradne do kostola

Uvedené predmety prineste na obecný úrad - referát kultúry, číslo dverí 5 alebo do obecnej knižnice do 19. septembra 2011.

Ďakujeme občanom za ochotu zapožičať svoje vzácne exponáty a prispieť tak k obohateniu pripravovanej akcie.

Pod'akovanie

*Touto cestou by som chcel vyjadriť
srdečné pod'akovanie manželom Murárikovým
za záchranu môjho života v nedeľu 31. júla 2011
na ulici L. Štúra. Poskytli mi prvú pomoc
a zavolali záchrannú službu, ktorú som
si nemohol privolať sám.*

M. Sadloň

Redakcia nezodpovedá za obsah daných príspevkov a vyhradzuje si právo príspevky skrátiť, redakčne upraviť alebo aj neuverejniť. Názory čitateľov nemusia vyjadrovať stanovisko redakcie. Tlačiarenský škriatok možný.

Náklad 1500 ks. Nepredajné. Neprešlo jazykovou úpravou.

Budúca uzávierka Teplanského občasníka 31. októbra 2011

Vydáva: Obecný úrad, M. R. Štefánika 376/30, 914 01 Trenčianska Teplá
redakčná rada: Monika Bubeníková Mozoláková, Zuzana Macková,

PaedDr. Jozef Farkašovský

Evidenčné číslo MKSR: EV 2856/09

administrácia a inzercia:

obecný úrad, číslo telefónu: 032/6591311, fax: 032/6591241

email: obecnyurad@trencianskatepla.sk, bubenikova@trencianskatepla.sk,

mackova@trencianskatepla.sk

technické spracovanie: DIGIPRESS Trenčín

tlač: T-EXPRES Trenčín

V súlade s § 6 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z. z. (tlačový zákon) uverejňujeme, že vlastníkom periodika Teplanský občasník je Obec Trenčianska Teplá.